

Ці лёгка быць тэлеведучым?

Кацярына Цішкевіч разбурае міфы аб прафесіі, якая здаецца проста

Чаму прафесія тэлеведучага акружана міфамі? Магчыма, таму што глядач бачыць толькі фінальны вынік — адпаліраваны да бляску вобраз. У гэтым адкрытым інтэрв'ю адна з самых вядомых ведучых Кацярына Цішкевіч не толькі разбурае стэрэатыпы, але і дзеліцца парадамі для тых, хто марыць апынуцца па той бок экрана. А мы даведаемся, што насамрэч хаваецца за камерай.

- Кацярына, раскажыце пра самыя распаўсюджаныя міфы ў прафесіі тэлеведучага.

- "Мая мама працуе на тэлебачанні. Прыходзіць, яе фарбуюць, прычэсваюць, потым яна ідзе ў студыю, сядзе на крэсла — і яе паказваюць па тэлевізары». Так калісьці адказала мая маленькая дачка на пытанне: «Кім працуе твая маці?» Дзіцячае ўспрыманне працы у кадры падаецца найўным, але ў яе словах закладзеная распаўсюджаная памылка: маўляў, быць тэлеведучай лёгка, прыгожа і беспклапотна. І многія дарослыя да гэтага часу вераць у міфы аб тым, што быць тэлеведучым — гэта толькі «прыгожа сядзець і гаварыць». У рэальнасці наша прафесія куды больша складаная і шматгранная. Здаецца, усё зводзіцца да ідэальнага макіяжу, упэўненай усмешкі і своєчасова сказаных фраз. Але за кадрам застаецца адрэналін прамых эфіраў, начныя выклікі на здымкі, бясконцая гонка за актуальнасцю і неабходнасць «трымаць удар» у любой непрадбачанай сітуацыі.

Міф 1: «Праца без стрэсу — проста гавары ў камеру».

- Прамы эфір - гэта стрэс, які складана з чым-небудзь параўнаць. Неймаверная доза адрэналіну і картызолу выкідаецца ў кроў кожны раз, калі ты выходзіш у эфір. Акрамя таго, тэлеведучы павінен умець працаваць у нестандартных сітуацыях: калі гасне святло, завісае суфлёр, знікае гук, прыходзяць экстранныя навіны. Важная не толькі рэакцыя, але і ўменне імгненна прымаць рашэнні. А яшчэ «трымаць вобраз»!

Міф 2: «Працоўны графік як ва ўсіх — з 9.00 да 18.00».

Ненармаваны працоўны дзень — частка прафесіі. «Мне могуць патэлефанаваць уначы альбо раніцай і выклікаць у эфір. І я прыеду. Без лішніх пытанняў і ўдакладненняў. Гэта частка працы.

Міф 3: «Дастаткова быць харызматычным — веды не важныя».

Тэлеведучы павінен быць абавязкова ўцягнуты ў працэс. Каб доўга заставацца ў прафесіі, трэба ўвесць час быць у курсе падзей. Найшырэйшы спектр ведаў — абавязковая ўмова. Ведучаму неабходна умець рэдагаваць тэксты, пісаць падводкі і анонсы, ведаць арфаэпію. Акрамя гэтага, самастойна ўмець грывіравацца — на экстраны выпадак.

Міф 4: «Дастаткова прайсці курсы тэлеведучага — і ты ў эфіры».

Да мяне часта звяртаюцца тыя, хто прайшоў курсы тэлеведучых і хоча адразу патрапіць у кадр. Адказваю: «Паспрабуйце сябе для пачатку ў якасці карэспандэнта. Для таго, каб зразумець, хто такія тэлевізіёншчыкі, каб

пазнаёміцца з сабой прафесійна і атрымаць досвед працы ў кадры. Прыйдзе час, і вы абавязкова будзеце працаваць у студыі. Упэўнена і смела!

Міф 5: «Тэлебачанне — гэта назаўжды».

Кар’ера тэлеведучага, як і балерыны, часта абмежавана часовымі рамкамі. Змяняюцца аўдыторыя і трэнды, тыпажы вядучых і фарматы праграм. Таму многія вядучыя сыходзяць у прадзюсіраванне, выкладанне, блогінг ці на кіруючыя пасады. Загадзя трэба прыкідываць, чым будзеш займацца пасля.

- Дык ці варта верыць міфам?

- Не. Але верыць у сябе — абавязкова! Міфы аб «лёгкай» працы тэлеведучага развейваюцца, як дым, калі за кулісамі застаюцца бяссонныя ночы, шматгадовы досвед і бясконцая работа над сабой. Так, харызма важная, але яна бескарысная без эрудыцыі. Так, знешнасць прыцягвае ўвагу, але не ўтрымае яе без шчырасці. Так, сувязі могуць «адчыніць дзверы», але прайсці праз іх можна толькі з талентам і працавітасцю.

Алена Шайчэнка

Звязда. — 2025. — 7 мая. — С. 15.